

೧:೫:೧೬) ಇತಿ ಪೃಥಕ್ ಫಲಶ್ರವಣಾತ್ | ತಯೋಃ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಣೋಃ ಇಹ ಏಕೈಕ ಅನುಷ್ಠಾನನಿಂದಾ ಸಮುಚ್ಚಿಷೆಯಾ, ನ ನಿಂದಾಪರೈವ ಏಕೈಕಸ್ಯ, ಪೃಥಕ್ ಫಲಶ್ರವಣಾತ್ | 'ವಿದ್ಯಯಾ ತದಾರೋಹಂತಿ' (ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ೧೦-೫-೪-೧೬) 'ವಿದ್ಯಯಾ ದೇವಲೋಕಃ' (ಬೃ.ಉ.೧:೫:೧೬) 'ನ ತತ್ರ ದಕ್ಷಿಣಾ ಯಾಂತಿ' (ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ೧೦-೫-೪-೧೬) 'ಕರ್ಮಣಾ ಪಿತೃಲೋಕಃ' (ಬೃ. ಉ. ೧:೫:೧೬) ಇತಿ | ನ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಂ ಕಿಂಚಿದ್ ಅಕರ್ತವ್ಯತಾಮ್ ಈಯಾತ್ |

ಆದ್ದರಿಂದ, ಯಾವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವುದರ ಕೂಡುವಿಕೆಯು ತರ್ಕದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದಾಗಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವುದೋ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರವು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ದೈವವಿತ್ತ ಎಂದೆನಿಸಿರುವ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಉಪಾಸನೆ. (ದೈವವಿತ್ತವೆಂದರೆ ಉಪಾಸನೆ. ಯಾವುದೇ ದೇವತಾ ವಿಶೇಷದ ಜೊತೆಗೆ ಐಕಾತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಉಪಾಸನೆಯೇ ಸಾಧನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ದೈವವಿತ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.) ಅದನ್ನೇ ಕರ್ಮದ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರಗಳು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತದೆ, ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಉಪಾಸನೆಗೆ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯ ಫಲವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ, 'ವಿದ್ಯಯಾ ದೇವಲೋಕಃ' (೧.೫.೧೬) - 'ಉಪಾಸನಾ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು' ಎಂದು. ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಸನಾ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ - ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ನಿಂದಿಸಿರುವುದು ಒಂದೊಂದನ್ನೇ ತೆಗಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಅವೆರಡನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಉಪದೇಶಮಾಡುವ ಬಯಕೆಯಿಂದ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವೆರಡಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ: 'ವಿದ್ಯಯಾ ತದಾರೋಹಂತಿ' (ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ೧೦-೫-೪-೧೬) - 'ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಏರುವರು.' 'ವಿದ್ಯಯಾ ದೇವಲೋಕಃ' (ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ, ೧.೫.೧೬) - 'ಉಪಾಸನಾ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು' 'ನ ತತ್ರ ದಕ್ಷಿಣಾ ಯಾಂತಿ' (ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ೧೦-೫-೪-೧೬) - (ಎಲ್ಲಿ ಕಾಮವು ನಾಶವಾಗಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಏರುವರು.) ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವಾದ ದಕ್ಷಿಣಮಾರ್ಗದವರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ' 'ಕರ್ಮಣಾ ಪಿತೃಲೋಕಃ' (ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ, ೧-೫-೧೬) 'ಕೇವಲ ಕರ್ಮದಿಂದ ಪಿತೃಲೋಕವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ' ಮುಂತಾದವು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅದು ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. (ಹೀಗಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಯು ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.)

ಅಂಧಂ ತಮಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯೇ ಅವಿದ್ಯಾಮುಪಾಸತೇ |

ತತೋ ಭೂಯ ಇವ ತೇ ತಮೋ ಯ ಉ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ರತಾಃ || ೯ ||

ಯೇ = ಯಾರು ಅವಿದ್ಯಾಂ = ವಿದ್ಯೆಗಿಂತ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಉಪಾಸತೇ = ಆದರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಆದರಲ್ಲಿಯೇ ತತ್ತರರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, (ತೇ = ಅಂಧವರು) ಅಂಧಂ ತಮಃ = ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲಾಗದಷ್ಟು ಕುರುಡುಗತ್ತಲನ್ನು ಪ್ರವಿಶಂತಿ = ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯೇ ಉ = ಯಾರು ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ರತಾಃ = ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ದೇವತಾಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಉಪಾಸನಾ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ತತಃ = ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭೂಯಃ ಇವ = ಅಧಿಕತರವಾದ ತಮಃ = ಕುರುಡುಗತ್ತಲೆಯನ್ನು (ಪ್ರವಿಶಂತಿ = ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ)

ಭಾಷ್ಯ : ಅಂಧಂ ತಮಃ ಅದರ್ಶನಾತ್ಯಂತ ತಮಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ | ಕೇ ? ಯೇ ಅವಿದ್ಯಾಮ್, ವಿದ್ಯಾಯಾ ಅನ್ಯಾ ಅವಿದ್ಯಾ ಕರ್ಮ ಇತ್ಯರ್ಥಃ, ಕರ್ಮಣಃ ವಿದ್ಯಾವಿರೋಧಿತ್ವಾತ್, ತಾಮ್ ಅವಿದ್ಯಾಮ್ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಾದಿಲಕ್ಷಣಾಮೇವ ಕೇವಲಾಮ್ ಉಪಾಸತೇ ತತ್ತರಾಃ ಸಂತೋಽನುತಿಷ್ಠಂತಿ ಇತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ | ತತ್ ತಸ್ಮಾತ್ ಅಂಧಾತ್ಮಕಾತ್ ತಮಃ ಭೂಯ ಇವ ಬಹುತರಮೇವ ತೇ ತಮಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ | ಕೇ ? ಕರ್ಮ ಹಿತ್ವಾ ಯೇ ಉ ಯೇ ತು ವಿದ್ಯಾಯಾಮೇವ ದೇವತಾಜ್ಞಾನೇ ಏವ ರತಾಃ ಅಭಿರತಾಃ |

ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರಲ್ಲಿ, ಅಂಧಂ ತಮಃ - ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲಾಗದಷ್ಟು ಕುರುಡುಗತ್ತಲನ್ನು ಪ್ರವಿಶಂತಿ - ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು? ಯೇ ಅವಿದ್ಯಾಮ್ - ವಿದ್ಯೆಯ ಅಂತ್ಯ ಅವಿದ್ಯೆ, ಕರ್ಮ ಎಂದರ್ಥ. ವಿದ್ಯೆಯು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ ಮುಂತಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆ ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಉಪಾಸತೇ - ಆದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಎಂದರ್ಥ. ತತಃ ಭೂಯಃ - ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕತರವಾದ ಕುರುಡುಗತ್ತಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು? ಯೇ ಉ - ಯಾರು ಕರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಯಾಗ್ಂ - ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ದೇವತಾಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಉಪಾಸನಾ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ ರತಾಃ - ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಆದರಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಧವರು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ನಿಃಸಾರ್ಥತೆಯ ಫಲ

ಕಥೆ: ಸಾಮಿ ಕಮಲಾತ್ಯಾನಂದ

ಚಿತ್ರ: ಶಂಕರ್

ನಾಗಪುರ ಎಂಟು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮದಿಂದ ಒಡತನ ತಂದವರಾದುದರಿಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಕಮಲ ಎಂಟು ಜೊತೆ ಒಬ್ಬ ಏಕೈಕ ಕಣ್ಣು ಎಂಟು ತನ್ನ ಮಗುಗಳಾದ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಾಪ, ಅವಳಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಗತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಕಣ್ಣಮ್ಮ! ನಾನೆಂತಹ ದೇಹಕ್ಕೆ ನೋಡು. ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ಜೊತೆ ಅನ್ನ ಪಾಕವ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ ನಾನಿಲ್ಲ. ದಿನೇ ದಿನೇ ನೀನು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ.

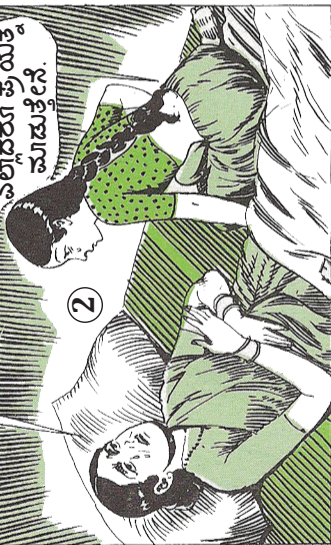
ಅಮ್ಮ, ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಇಂತಿಹ ಸ್ಥಿತಿಯೇ. ನೀನು ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ ತಿಂದು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಾದವು. ನಾನು ಎಲ್ಲದರೂ ಇನ್ನೇ ಬೇಡಿ, ನೀನು ಬಿಡದರು ತರುತ್ತೇನೆ.

ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಮ ಒಂದಿರುವಾಗ ನೀನು ಯಾರು ಇನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರಮ್ಮ?

2

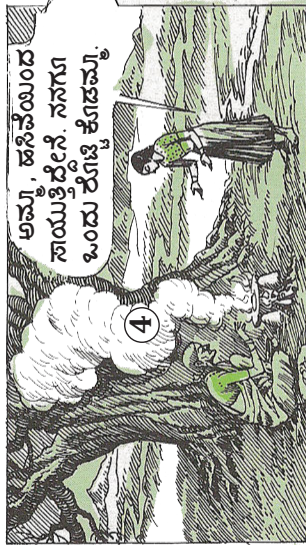
ಹಸಿವು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ನುಮ್ನೇ ಕುಳಿತಿರಲಾರೆನಮ್ಮ.

ಎಲ್ಲದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಣ್ಣಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ, ಏನೂ ನಿಗದೆ ಕೊನೆಗೆ ತುಂಬಾ ಆಯಾಸವಾಗಿ, ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಮೂರುಕಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿ ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಆಕೆ ನೋಡಿದಳು.

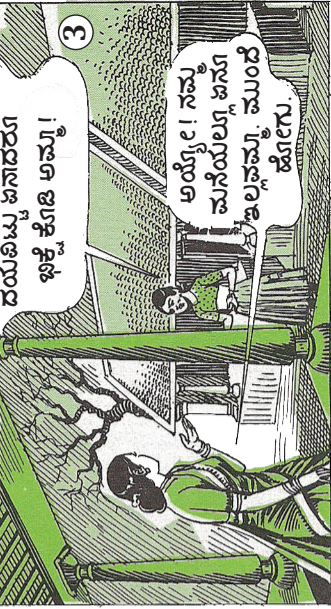
ಅಮ್ಮ, ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೂ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಡಮ್ಮ.

ಕಣ್ಣಮ್ಮ ಇನ್ನೇ ಬೇಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬೇಡುತ್ತಾ ಹೋದಳು. ಅದರ ಇನ್ನೇ ಸಿಗುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವೆ ಕೆಲಸವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಮ್ಮ! ಐದು ದಿನಗಳಿಂದ ಏನೂ ತಿಂಬಿಲ್ಲಮ್ಮ. ದಯವಿಟ್ಟು ಬಿಡದರು ಇನ್ನೇ ಕೊಡಿ ಅಮ್ಮ!

3

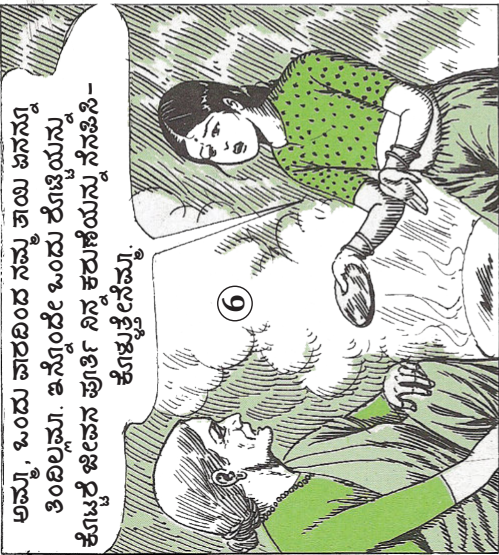
ಮೂರುಕಿ ಕಣ್ಣಮ್ಮನತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಒಂದೇ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಳು.

5

ಕಣ್ಣಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು. ಅಣ್ಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅಮ್ಮ, ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬನಸ್ಸು ತಿಂದಿಲ್ಲವೂ, ಇನ್ನೊಂದೇ ಒಂದು ರೆಗ್ಸಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ನನ್ನ ಕರುಣೆಯನ್ನು ನಿನಗಿನ್ನಿ- ಕೊಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೇನೆಮ್ಮ.

6

ಆ ಮುಡುಕಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರೆಗ್ಸಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಕಣ್ಣಮ್ಮ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಒಂದು ನಾಯಿ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೆಗ್ಸಿಯನ್ನು ಆಸೆಯಿಂದ ನೋಡಿತು.

7

ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ಇದಕ್ಕೆ ಮನೆಗಲಿಂದ ಖುಷಿ ನೀಡಲಾಗಲಿ. ಆಸೆಯಿಂದ ರೆಗ್ಸಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದೆ.

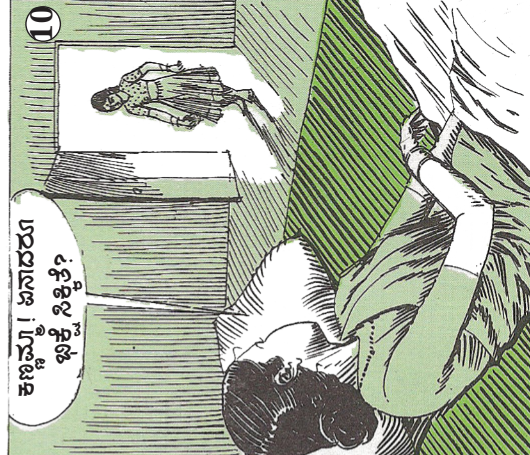
8

ಅವಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಂದು ರೆಗ್ಸಿಯನ್ನು ಆ ನಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದು ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

9

ನಂತರ ಕಣ್ಣಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

ಕಣ್ಣಮ್ಮ! ಬನಾದರೂ ಖುಷಿ ಸಿಕ್ಕಿತೆ?

10

ಕಣ್ಣಮ್ಮ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟವನು ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ.

ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬೇಡಬಹುದು. ಆ ಮೂಕಪ್ಪಾಣಿ ಬನು ಮಾಡಲು ನಾವು? ಉಳಿದಿರುವ ರೆಗ್ಸಿಯನ್ನು ನಾವು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನೋಣ.

11